

2

Αριθμός απόφασης 315 /2014

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης 921/213Μ/24-06-2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Λεμονιά Τσαβίδη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Πρωτοδικείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 11 Αυγούστου 2014, γιά να δικάσει, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ-ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της του Δικηγορικού Συλλόγου

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1)

και 2)

οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου τους του Δικηγορικού Συλλόγου

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 10-06-2014 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 921/213 Μ/24-06-2014 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της αίτησης παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως σημειώνεται παραπάνω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις (3) ειδικότερα αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και δη α) από την Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ-

ΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, β) από τον Αστικό μη κερδοσκοπικό Συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), και γ) από τον Αστικό μη κερδοσκοπικό Συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής · ότι οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της της ανέθεσαν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη · ότι αυτή (αιτούσα) ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που η λειτουργία της έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 § 4 του ν. 2121/1993 με την ειδικότερα αναφερόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της έχουν συνάψει τις ενδεικτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, ενημέρωσε τους των καθ' ων, στην εκμετάλλευση του καθενός αυτών ανήκούν τα ειδικότερα αναφερόμενα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, που χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ήχου, με μουσικό ρεπερτόριο σε καθημερινή βάση όλες τις ώρες της ετήσιας λειτουργίας των καταστημάτων τους, για την ψυχαγωγία των πελατών τους, χρήση η οποία είναι γι' αυτούς ιδιαίτερα χρήσιμη για τη λειτουργία των επιχειρήσεών τους και αποτελεί ένα βασικό παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, πλην όμως οι καθ' ων αρνούνται να συμπράξουν στον καθορισμό και στην καταβολή της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων-μελών της ίδιας (αιτούσας), η οποία, σύμφωνα με το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο, το οποίο από κοινού συμφώνησαν και συνέταξαν οι τρεις (3) ως άνω οργανισμοί-μέλη της και γνωστοποίησαν στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις (3) αθηναϊκές εφημερίδες, ανέρχεται για όλες τις κατηγορίες των παραπάνω δικαιούχων, στα αιτούμενα κατ' αποκοπή ποσά. Επικαλούμενη δε η αιτούσα κατεπείγουσα περίπτωση, συνιστάμενη στον κίνδυνο της καθυστέρησης ή ματαίωσης είσπραξης επί σειρά ετών των απαιτήσεων των δικαιούχων καλλιτεχνών και παραγωγών και στη συνεχώς αυ-

3

ξανόμενη οικονομική τους ζημία, αλλά και επικείμενο κίνδυνο για τη συνέχιση της λειτουργίας της, λόγω έλλειψης εσόδων, ζητεί : 1) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι καθ' ων, μεταδίδοντας ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση σε καθημερινή βάση για τα ειδικότερα αναφερόμενα έτη στα καταστήματά τους, σύμφωνα με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο, την επιφάνεια των χώρων και τη διάρκεια λειτουργίας τους, σε 9.900 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% για τον 1^ο και σε 7.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% για τον 2^ο, 2) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το 1/2 των παραπάνω αναφερόμενων ποσών και 3) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν τις επίδικες χρονικές περιόδους και να προσκομίζουν κάθε μήνα κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που θα χρησιμοποιούν στο εξής. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί ο καθένας των καθ' ων στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης ποσού 500 ευρώ. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού για να δικαστεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 686 επ. του ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 49 § 1 εδ. γ' του ν. 2121/1993) και είναι επαρκώς ορισμένη περιέχουσα όλα τ' αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία, εφόσον η αιτούσα επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 55 § 1 εδ. α' του ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των ενδεικτικά κατονομαζόμενων στην αίτηση ελλήνων δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σε αυτή. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 46, 47, 49, 54-58 του ν. 2121/1993, 729, 176 του ΚΠολΔ, πλην του 3^{ου} αιτήματός της, ήτοι να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν τις επίδικες χρονικές περιόδους και να προσκομίζουν κάθε μήνα κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που θα χρησιμοποιούν στο εξής, το οποίο είναι κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη κατά τη διάταξη του άρθρου 692 § 4 του ΚΠολΔ ικανοποίηση του προβλεπόμενου εκ του άρθρου 56 § 4 του ν. 2121/1993 δικαιώματος της αιτούσας και αντίστοιχης υποχρέωσης των χρηστών να παραδίδουν στον (ενιαίο) οργανισμό συλλογικής διαχείρισης χωρίς καμία καθυστέρηση καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια με μνηία της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων. Επομένως, η αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από τις ένορκες καταθέσεις της μάρτυρος της αιτούσας
του και του μάρτυρα των καθ' ων
υπαλλήλου της JAMENDO, που εξετάσθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο

και η οποία : α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα (30) ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού, λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις (3) εφημερίδες, ήτοι τις Ελευθεροτυπία, Ναυτεμπορική και Ριζοσπάστη, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ελάχιστο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος ως ακολούθως : για χώρους 201-300 τ. μ. σε 2.500 ευρώ και για χώρους 401-500 τ. μ. σε 3.300 ευρώ, για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και πέντε (5) μήνες κάθε χρόνο. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και οι καθ' ων, οι οποίοι διατηρούν τα ειδικότερα κατωτέρω αναφερόμενα καταστήματα, στα

...η οποία είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους και δη για την ψυχαγωγία των πελατών τους. Ειδικότερα, πιθανολογείται ότι ο 1^{ος} των καθ' ων διατηρεί ατομική επιχείρηση μπητς μπαρ με το διακριτικό τίτλο επιφάνειας 500 τ. μ., που λειτουργεί τους θερινούς μήνες του έτους (από Μάιο έως και Σεπτέμβριο) στην παραλία των

και ο 2^{ος} των καθ' ων διατηρεί ατομική επιχείρηση μπητς μπαρ με το διακριτικό τίτλο επιφάνειας 250 τ. μ. υπαίθριου χώρου, που λειτουργεί τους θερινούς μήνες του έτους (από Μάιο έως και Σεπτέμβριο) στην παραλία των

Οι ανωτέρω καθ' ων χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας των καταστημάτων τους υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο. Οι καθ' ων ισχυρίζονται ότι δεν οφείλουν εύλογη αμοιβή στην αιτούσα, επειδή ήδη από το έτος 2008 ο 1^{ος} και από το έτος 2011 ο 2^{ος} σταμάτησαν να χρησιμοποιούν το μουσικό ρεπερτόριο, που προστατεύεται από την αιτούσα, διότι σύναψαν σύμβαση με την αλλοδαπή εταιρία «JAMENDO S. A.», η οποία τυγχάνει πλατφόρμα διαδικτυακής πρόσβασης, που επιτρέπει τη διανομή μουσικών έργων που παρέχονται από τους δημιουργούς τους, βάσει άδειας χρήσης Creative Commons. Μάλιστα, προς απόδειξη του ισχυρισμού τους προσκομίζουν βεβαιώσεις συνδρομής της «JAMENDO S. A.» για τα επίδικα έτη. Τα μουσικά όμως αυτά έργα, για τα οποία οι καταστηματάρχες δεν πληρώνουν για τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών τους, είναι άγνωστα στο πλατύ κοινό και επομένως δεν συμβάλλουν στην προσέλκυση πελατείας. Επιπλέον, στα καταστήματα των καθ' ων κατά τα επίδικα έτη έλαβαν χώρα πλήθος εκδηλώσεις (πάρτυ με ελληνική και ξένη μουσική από γνωστούς dj), στις οποίες πιθανολογείται σφόδρα ότι ακούγεται μουσική γνωστών ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών, οι οποίοι προστατεύονται από την αιτούσα, η δε μουσική δεν είναι απλά χρήσιμη, αλλά απαραίτητη για τη λειτουργία των καταστημάτων των καθ' ων. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι οι καθ' ων, με τη χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στην αίτηση μουσικού ρεπερτορίου (μουσική και τραγούδια) ψυχαγωγούν την πελατεία τους και η χρήση αυτή είναι απαραίτητη για τη λειτουργία των επιχειρήσεών τους, διότι αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Συνεπώς, εφόσον οι καθ' ων προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στα οποία συμμετέχουν οι έλληνες και αλλοδαποί δικαιούχοι το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα όχι μόνο βάσει των συμβάσεων αμοιβαιότητας, αλλά κυρίως βάσει της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης και της αρχής της εξομοίωσης, δημιουργείται υποχρέωση των καθ' ων να καταβάλουν στην αιτούσα ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49 § 1 του

ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή, την οποία αρνήθηκαν να καταβάλουν. Συντρέχει επομένως νόμιμος λόγος για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής με το δημοσιευθέν αμοιολόγιο για όλα τα αιτούμενα έτη (με την επισήμανση ότι για τα πριν την ίδρυση της αιτούσας έτη 2008, 2009, 2010 και 2011 οι αιτούμενες γι' αυτά αξιώσεις δεν είχαν τελεστεί επίδικες. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα για πρέπει να καθοριστεί ως εξής : για τον 1^ο των καθ' ων (εμβαδό επιχείρησης 500 τ. μ. και διάρκεια λειτουργίας 5 μήνες) για καθένα από τα έτη 2008, 2009 και 2010 ποσό 3.300 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 9.900 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και για τον 2^ο των καθ' ων (εμβαδό επιχείρησης 250 τ. μ. και διάρκεια λειτουργίας 5 μήνες) για καθένα από τα έτη 2011, 2012 και 2013 ποσό 2.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 7.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23%. Με βάση όλα τ' ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη, η εύλογη αμοιβή δε που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στα καταστήματά τους πρέπει να καθοριστεί στ' ανωτέρω ποσά. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού (1/2) των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών της αιτούσας, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό, καθόσον πολλοί από τους τελευταίους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους. Τέλος, οι καθ' ων πρέπει να καταδικαστούν, λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολ Δ), στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων για την από μέρους τους δημόσια παρουσίαση έργων των μελών της αιτούσας, μέσω συσκευών υλικών φορέων ήχου εγκατεστημένων στ' αναφερόμενα στο ιστορικό καταστήματά τους, στα εξής ποσά : ο 1^{ος} το συνολικό ποσό των 9.900 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% για τα έτη 2008-2010 και ο 2^{ος} το συνολικό ποσό των 7.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% για τα έτη 2011-2013.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα τα εξής ποσά : ο 1^{ος} το ποσό 4.950 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και ο 2^{ος} το ποσό των 3.750 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23%.

ΑΔΑΦ 157/2013
 ΑΝΤΙΔΙΚΑΣΤΗΣ

φ. 50/315/2014

9

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας σε βάρος των καθ' ύλην, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ για τον καθένα αυτών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26 Σεπτεμβρίου 2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 26-09-2014

Η Γραμματέας

